

lertidig Ordning bragt til Beje i Nar, der kan raade Bod paa de værste Ulemper, idet jeg i øvrigt erkender, at Befolkningen paa Frederiksberg under en ny Ordning suldt ud har Krav paa at blive bedre repræsenteret i sin Kommunalbestyrelse. Det er kun af dette Hensyn, at jeg er gaaet ind paa de 15, da jeg ellers i alle Dele holder paa et Antal af 19 ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavn.

Judenrigsministeren (Hørring):

Jeg kan ganske slutte mig til det Endringsforslag, som er vedtaget af det ærede Udvalg. Det er fra alle de Taleres Side, som have haft Ordet i Dag, blevet fremhævet, at det Forslag, som her foreligger, har en midlertidig Karakter. Ogsaa det kan jeg erkende for rigtigt. Det er ganske vist saaledes, at dermed er ingenlunde Frederiksberg Kommunes Krav paa at se sine kommunale Forhold ordnede paa en anden Maade endnu fyldestgjorte. Der er derfor heller ingen Tvivl om, at dette Spørgsmaal om en Omordning af Frederiksberg Kommunes Forhold vil komme frem igen og vil vedblive at staa paa Dagsordenen fra nu af, indtil det en Gang naar sin Løsning. Naar dette imidlertid vil ske, tør jeg ikke have nogen Mening om. Da det er nævnt, at der fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse foreligger et Forslag om en Omordning af de kommunale Forhold derude, tror jeg dog, at jeg maa udtale, at dette Forslag efter min Opfattelse ikke vil være nogen god Basis for en saadan Omordning. Det gaar ud paa at stille Frederiksberg Kommune som en mere selvstændig Kommune end nogen anden Kommune her i Landet, Kjøbenhavn indbefattet, og det kan ikke være Meningen. Smidlertid, nogen Nytte vil dette Forslag kunne gøre, og det kan altsaa haabes, at vi maa kunne komme frem ad den Vej og opnaa en tilfredsstillende Ordning af de frederiksbergiske kommunale Forhold.

Hvad Antallet af Kommunalbestyrelsens Repræsentanter angaar, er dette jo nu sat til 15, og dertil kan jeg suldt ud slutte mig. I Regeringens tidligere Forslag var det bestemt, at Antallet af Repræsentanter sulde være indtil 19, saaledes at man overlod Judenrigsministeren at fastsætte Antallet efter de foreliggende Forhold, og det er ganske sikkert, at hvis det Forslag var blevet til Lov, vilde Regeringen ikke være gaaet til et Antal af 19, men sikkert ikke højere end til 15. Da det private Forslag kom frem i indværende Samling i Folketinget, udtalte jeg ogsaa mine Betæneligheder ved, at Repræsentanternes Antal var sat til 19, og mit

Ønske om, at vi maatte faa den tidligere Bestemmelse, hvorefter det var lagt i Judenrigsministerens Haand at fastsætte Tallet. Da man imidlertid fastholdt Ønsket om, at Tallet sulde bestemmes i selve Forslaget, og at det sulde være 19, vilde jeg ikke tage Kampen op paa det Punkt og sluttede mig altsaa dertil; men naar der her er Ønske om at gaa ned med Tallet til 15 igen, saa er det ikke andet, end hvad jeg kan give min Tilslutning ud fra mit tidligere Standpunkt. Man maa jo nemlig huske, at Frederiksberg Kommune har sin særlige Fattigkommission, der varetager denne meget væsentlige Del af Styrelsen af de kommunale Anliggender, og denne Fattigkommission bestaar af 5 Medlemmer. Naar man altsaa har 5 i Fattigkommissionen og 15 i Kommunalbestyrelsen, kommer man i Birtelighed til et Tal, som svarer til det højeste Tal, som Rådskæderne have for Medlemmer i deres Byraad, og naar der særlig er henvist til, at man sulde have det højere Tal, fordi man derved blev bedre stillet med Hensyn til Omordningen af de kommunale Forhold paa Frederiksberg, saa vil jeg sige, at det vilde netop være en Betænelighed hos mig, fordi man er mere frit stillet, naar man nu tager det lavere Tal, saa vil man senere kunne gaa højere op, hvis der virkelig er Trang dertil, og navnlig naar man faar en Kommunalbestyrelse, som ogsaa skal behandle Fattigvæsenet, saaledes at man phæver Fattigkommissionen. Jeg skal ud fra mit tidligere Standpunkt meget anbefale, at man bliver staaende ved de 15. Naar der her er talt om eventuelt at gøre Forandringer i Lovforslaget her i Tinget, idet man har henvist til mulige Forandringer i det andet Ting, saa vil jeg bestemt fraraade det, idet jeg da vilde betragte Bestræbelserne for at faa Loven igennem inden Nytaar, saaledes at den kom til Anvendelse ved Valget i Januar Måned næste Nar, som strandede.

Det. Hansen: Det Spørgsmaal, om Frederiksberg Kommunalbestyrelse skal bestaa af 19 eller kun 15 Medlemmer, er et ganske simpelt Spørgsmaal, som ethvert Medlem i denne Sal jo maa kunne komme til Afgørelse af for sit Vedkommende uden at behøve nogen Vejledning fra det Udvalg, der er nedsat. Jeg siger, at det er et simpelt Spørgsmaal, men dermed har jeg ikke sagt, at det ikke er et vigtigt Spørgsmaal, thi jeg samstemmer ganske med det ærede 5te Medlem fra Kjøbenhavn (Knudsen) i, at i en Kommune, der næst efter Kjøbenhavn uden Sammenligning er den største her i Landet, og som for Djebliffet tæller ikke